

اسلام بر پنج رکن بنا شده است

از ابو عبدالرحمان، عبدالله بن عمر بن الخطاب - رضی الله عنهما - روایت است که گفت: شنیدم که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - می فرمود: «اسلام بر پنج [بنیان] بنا شده است: گواهی دادن به اینکه معبودی به حق نیست جز الله، و اینکه محمد فرستاده الله است، و دادن زکات، و حج بیت الله، و روزه رمضان».

[صحیح است] [متفق علیه]

عبدالله بن عمر بن الخطاب - رضی الله عنهما - روایت کرده، که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «اسلام بر پنج [بنیان] بنا شده است» یعنی: اسلام همانند یک بناست و این پنج بنیان به مثابه شالوده و ستونهای و تهدابی است که این بنا بر آن استوار می شود؛ اول: گواهی دادن به این که معبودی نیست مگر الله، یعنی: معبود به حق نیست مگر الله، و این همان کلمه توحید است، و اسلام بدون آن درست نیست، و باید به زبان آورده شود، و معنایش دانسته شود، و به مقتضایش عمل شود، و اینکه محمد فرستاده الله است. و مقتضای پیامبری او: باور کردن هر چیزی است که او از آن خبر داده، اگر سند آن صحیح باشد. و گردن نهادن به امر او، و دوری از هر آنچه نهی کرده است، و اینکه الله عزوجل عبادت نشود مگر با آنچه ایشان مشروع ساخته است. دوم: برپا داشتن نماز، که مهم ترین رکن پس از شهادتین است. و هر شبانه روز پنج بار تکرار می شود، از این رو رابطه ای است محکم میان بنده و پروردگارش. برپا داشتن نماز یعنی: ادای آن به درست ترین وجه. سوم: دادن زکات. زکات عبادتی است مالی که یک بار در سال، هنگام فرار رسیدن حول (یعنی یک سال زکاتی) یا هنگام به ثمر رسیدن محصول، پرداخت می شود. سود زکات متعددی است، یعنی محدود به انجام دهنده اش نیست، از این رو بر حج و روزه مقدم داشته شده، و پس از نماز آمده است. چهارم: حج خانه کعبه، که این عبادتی است بدنی؛ زیرا انسان خودش آن را انجام می دهد، و البته برای کسی که نیابت برای او درست است، می تواند کسی را نایب خود کند. و همچنین عبادتی است مالی زیرا برای انجامش به مال و توشه نیاز دارد. پنجم: روزه رمضان، و روزه عبادتی است بدنی که مُتَعَدِّی نیست، (یعنی نفع آن به دیگری نمی رسد) و بلکه ترک اشیا یا مشخص با نیت خاص است، یعنی ترک مُفْطِرَات (مفطرات یعنی باطل کننده های روزه). روزه داشتن یک ماه از هر سال یعنی ماه رمضان، واجب است. اسلام بدون انجام رکن اول (یعنی شهادتین) درست نیست. همچنین بدون رکن دوم یعنی نماز، زیرا از جابر - رضی الله عنه - روایت است که گفت: شنیدم که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «میان مرد و شرک و کفر، ترک نماز است». به روایت مسلم، و این حدیث بنا بر ظاهر آن است، و در این باب حدیثی مخالف آن روایت نشده، بلکه برخی استنباط های مخالف فهم سلف در مخالفت با آن رخ داده، حال آنکه اجماع صحابه - رضی الله عنهم - بر کفر تارک نماز است. عبدالله بن شقیق عقیلی می گوید: «اصحاب محمد - صلی الله علیه وسلم - ترک هیچ عملی را کفر نمی دانستند، مگر نماز». به روایت ترمذی در جامع خود، و مروزی در تعظیم قدر الصلاة. اما سه رکن باقی مانده، کسی که آن را بدون عذر ترک کند اسلامش ناقص است، و در گمراهی دور و دراز، و خطری بس شدید قرار دارد، اما بنا بر دیگر نصوص، کافر نمی شود.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

